

מכתבים אל קצין מילואים

הפעם מפרסמים אנו במדור זה מכתבו של חייל מילואים אל חברו. נראה כי ישבו כדי לעניין הן את קצין המילואים והן את הקצין בשירות הסדיר. שלום יעקב!

לפני ימים מספר חזרתי מתקופת אימונים שנתית. הבטחתי לעצמי לא לכתוב אליך אלא לאחר מספר ימים, כדי שלא אהיה חמום ופזיז במסקנותי וכדי למנוע ממך ע"י כך את ההודעות להוכיח לי כי איני צודק.

על אף תקופת ה"קירור" הזאת נשארה בי עדיין מנה גדושה של רוגז על דברים אשר ראיתי נעל דברים אשר נעשו עמנו תוך תקופת האימונים. אני מצהיר בפה מלא כי הנני ציני "מקצועי" וכי מכיר אני כי אכן קיים צורך בצבא מילואים וקיים צורך לאמן צבא זה.

אני מוכן לתת את חלקי לענין ולהיקרא לתקופות אימונים כפי שאדרש (אמנם אין הברירה בידי, אף אם אתנגד). אך מתנגד אני שבתקופות אימונים אלה יבזבזו לשרא זמני וזמן חברי.

זכור לך בודאי כי בתחילת מלחמת העצמאות הייתי רובאי בפלוגה א', ואחר כך בעשיתי מקלען. אחר ההפוגה הראשונה עברתי למחלקת הסירים ונשארכי בה עד שחרורי.

עכשיו הבה ואספר לך מה "ביצעתי" בתקופות האימונים, ותדון בעצמך.

בפעם הראשונה שנקראתי למילואים, הסביר לנו המג"ד, כי מאחר שאף אחד מן הקצינים אינו מכיר את היחידה, ומאחר שנאספנו ממקומות שונים ומשך נים, נתחיל באימון שיסתיי מ"א. הגיוני בהחלט, לא כן?

"השתפשפנו" במלוא המרץ באימון הפרט ואיש לא פצה פה.

כאשר נקראתי בשניה הסביר לנו המ"פ, כי מאחר שהוא חדש (המ"פ הקדם עלה בדרגה) ואינו יודע במדויק מה למדנו עד כה — נתחיל באימון שיסתיי מ"א. הגיוני, לא כן?

"השתפשפנו" במלוא המרץ באימון הפרט ורק מעטים פצו פה.

כאשר נקראתי בשלישית הסביר לנו המ"מ, כי מאחר שיש להניח שבמשך שנה הספקנו לשכוח את רוב החומר שלמדנו, נעבור על האימונים באופן שיסתיי מ"א. הגיוני — לא כן?

"השתפשפנו" במלוא המרץ באימון הפרט, אך מספר ניכר של חברה פצו את הפה.

אבל הפעם, ברביעית, כשפתח המ"מ החדש שקיבלנו והסביר לנו שרוצה הוא להתרשם מידיעור תינו ולצורך זה יחזור עמנו על האימון מ"א — הפעם גם אני פוצה פה.

אני מניח שהמפקדים שלנו יודעים יותר מאשר את אימון הפרט, ולא זאת הסיבה שבגללה אנהנו "דורכים במקום".

מהי אמ"כ, הסיבה?

ישנן שלוש אפשרויות בלבד:

א) מפקד חדש אינו סומך על איכות ההדרכה של קודמו.

ב) חושבים אותנו לסתומי-מוח.

ג) אין יודעים כיצד לערוך חזרה ביעילות.

נראה לי כי האפשרויות השלישית היא הנכונה. כל אחד (וגם הטוראים) מכיר כי יש צורך בחזרה לאחר הפסקה של שנה. אך יש חזרה ויש חזרה. אם החזרה גוזלת את מלוא תקופת האימון ואינה מאפשרת להתקדם ולעבור לנושאים חדשים, אין היא חזרה ולא בזבז-זמן פושע. יש לי מספר רעיונות לנושא זה, ומעונין אני בתגובתך.

הנחתי הראשונה היא, שדבר אשר נלמד אי פעם אינו נשכח לחלוטין, והזכרה קלה דיה להעלותו מחדש לתודעה.

ההנחה השניה היא, שאין לצפות מאיש מילואים ביצוע מלוטש כביצעו של חייל סדיר העוסק בנושא יום יום.

אם שתי הנחות אלה מתקבלות, הרי נקל לבנות תרגילי-חזרה קצרים ביותר, אשר יזכירו את העקרונות ויהיו בסיס להמשך האימון. במקום חזרה מייגעת על צורות התנועה בהסתר אפשר לערוך תרגילי התגנבות יחידים מעניין. במקום ללמד בפעם הרביעית, בצעדי צב, את ענין תפישת עמדה, הסראה, תצפית, אומדנת מרחקים ותפעול נשק, אפשר לבנות תרגילי-הגנה מרתק ולהקצות חלק מן היחידה לביים התקפה. בתרגיל כזה יתבלטו כל המקצועות שעליהם לחזור, ועצם התרגיל הנו כבר אימון מתקדם.

אפשר שאינני רשאי להשיא עצות בשטח שאיני מוסמך בו, אך דבר אחד ברור — יש לעשות הכל כדי להפסיק לשעמם את החברה.

שלך, משה